

Fuchsiavereniging 't Limburgs Belleke

Jaargang 9, nr.1
maart 2021

In dit nummer: Pagina

<i>Gevaccineerd op weg naar het Bellentreffen 2021!?</i>	1
<i>Voor u gevonden</i>	2
<i>Waar staan we met het Belleke na een jaar Corona?</i>	3
<i>Fuchsiaveredelaar Mario de Cooker</i>	4-10
<i>De terreur-bommel</i>	11-13
<i>Wintertuinen van onze leden</i>	14-18
<i>Sommige fuchsia's maken het erg bont</i>	19-20
<i>Babs Bellefleur</i>	21-22

Van de bestuurstafel:

- **Vanwege de Covid-19 pandemie (het coronavirus) is ook op dit moment nog geen definitieve planning te maken voor onze gezamenlijke activiteiten in 2021.**
- **Noteert u echter alvast zaterdag 28 augustus in de agenda als mogelijke datum voor het Bellentreffen! Als het vaccinatieprogramma een beetje meezit zou deze datum tot de mogelijkheden kunnen behoren.**

Foto kop voorpagina: Servi Janssen

Gevaccineerd op weg naar het Bellentreffen 2021!?

Ik kom tijdens wandelingen in de omgeving van ons dorp weleens op de Schaelsberg bij Valkenburg. In het bos staat de kluis waar tot zo'n tachtig jaren geleden een kluizenaar woonde. Het was er eenzaam, maar de kluizenaar vond dat geen probleem. De bezoekers kwamen meestal binnen om iets eetbaars af te geven en samen in gebed te gaan om het goede in de wereld af te smeken bij het eenvoudige altaar!

Ik voel mij de voorbije maanden ook wel eens een kluizenaar. Het altaar wordt gevormd door een grote tv, waar de laatste weken reclame wordt gemaakt voor allerlei partijen die allemaal veel beloftes verpakken in meestal verschrikkelijke kreten.

Gelukkig zit er bij mij een mens en die zorgt voor het dagelijks brood en andere lekkernijen, iets waar de kluizenaar maar sporadisch van kon genieten. Mijn vrouwtje zit al 53 jaren bij mij in onze kluis in Sjin en eerlijk is eerlijk, het verveelt nooit. Dat is ook de belangrijkste reden dat wij de Coronatijd goed doorkomen.

Op het moment dat jullie het Belleke lezen hebben wij onze tweede vaccina-

Kluis op de Schaelsberg

tie in ontvangst genomen. Dat gebeurde in het MECC in Maastricht, in de hallen waar ik jaren geleden met onze honden door de showring draafde. O ja, ik vergeet bijna dat we ook nog gezelschap hebben van Lady, onze lieve whippet die er toe bijdraagt dat we toch weer iedere keer de wandelschoenen moesten aantrekken. We hopen dat het allemaal weer snel goed gaat komen en we onze vakantie-reizen naar Griekenland en Lanzarote weer kunnen beleven.

Tja en dan die Bellekes!

Met Sonja en Mario zijn de contacten alleen via telefoon en mails. Voor bijeenkomsten, stekkendag of Bellentreffen is nog geen zekerheid wanneer er weer iets kan gebeuren. Ook een Babel

voor plaatsing in Het Belleke is het nog niet veilig, dus we wachten maar op betere tijden.

Mario en Sonja houden de financiële zaken nauwlettend bij en zorgen voor een correcte verantwoording, later in het jaar.

De kluizenaar had een klein tuintje rond de kluis en daar vond hij de afleiding tijdens de periodes dat er geen bezoek was. En dat is gelukkig ook voor ons, Bellekesleden, het geval. We kunnen regelmatig onze planten in de winterberging behandelen en eventueel stekken oppotten en bemesten. Nog enkele weken en dan kunnen we weer alles naar buiten brengen en eventueel ompotten, snoeien en regelmatig op de zomerplaats zetten.

Het voorjaarswerk in de tuin zorgt voor de nodige afleiding en we hopen dat we ook weer wat meer contacten in de Bellekesfamilie kunnen hebben. Als de voorzichtige verwachtingen van de deskundigen realiteit zullen worden, dan zou het kunnen dat we in de nazomer weer kunnen denken aan het Bellentreffen! Mario en Sonja kijken ernaar uit!

Ik wens jullie allen een gezond en gezellig voorjaar toe en hoop dat we elkaar weer snel kunnen ontmoeten!

Namens het Bestuur,

Frans Boers, voorzitter.

Voor u gevonden

Ik keek vanmorgen
in de spiegel en dacht

woow het is maar
goed dat ik nog
gevoel voor humor heb

Waar staan we met de Bellekes na een jaar Corona?

We zitten alweer in maart 2021, en het is lentel.

Het coronajaar 2020 hebben we achter de rug, maar er is nog een weg te gaan. Verschillenden van onze leden zullen ongetwijfeld inmiddels wel de eerste injectie met het coronavaccin gekregen hebben, sommigen zelfs al de tweede. Andere leden, waaronder ikzelf, kijken er nog verlangend en met ongeduld naar uit. Als alles volgens plan verloopt hebben over een aantal maanden de meeste leden wel twee injecties gehad. We kunnen daarom voorzichtig weer eens gaan nadenken over onze activiteiten van het lopende jaar.

Het zou te optimistisch zijn om hoge verwachtingen te hebben van de periode tot de zomer. Maar met een beetje optimistische kijk zou het Bellentreffen eind augustus tot de mogelijkheden kunnen behoren! Noteer daarom voorlopig alvast zaterdag 28 augustus in de agenda. Geen zekerheid natuurlijk, een en ander hangt ook af van de wettelijke restricties die er dan ongetwijfeld nog zullen zijn. En trouwens, we moeten zelf ook een veilige omgeving creëren, niet in het minst gezien de leeftijdsopbouw van ons ledenbestand.

Ook dit jaar zullen we noodgedwongen onze Jaarvergadering, die normaliter plaatsvindt in maart, weer moeten uitstellen. Ergens in de tweede helft van dit jaar, in oktober of november, zou een bijeenkomst onder veilige omstandigheden mogelijk moeten kunnen zijn. We houden de ontwikkelingen in de gaten en zullen een planning maken in samenhang met de corona-ontwikkelingen.

In april zal er aan de leden wel al een financieel overzicht over 2020 worden toegestuurd, zodat iedereen weer is bijgepraat over ons financiële reilen en zeilen. Ook zal een conceptbegroting worden opgesteld.

Om het financiële overzicht rond te kunnen maken vragen we jullie wel om, voor zover dat nog niet gebeurd mocht zijn, de contributie voor 2021 te voldoen. De jaarlijkse bijdrage bedraagt € 20 per lid, en € 5 voor een huisgenootlid. De contributie kan gestort worden op Bankrekening NL61INGB0007063917 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Fuchsiavereniging Limburgs Belleke, onder vermelding van 'contributie 2021'. Alvast met dank van onze penningmeester!

Ook de Stekkenmarkt zal dit jaar zeker geen doorgang vinden. Rond half mei zal echter wel net zoals vorig jaar een beperkt aantal stekken beschikbaar zijn bij Frans, Petra en mijzelf.

Als u een aantal stekken zou willen aanschaffen, geef dan (vanaf 1 mei) vooraf een berichtje, dan kunnen we kijken wat op dat moment beschikbaar is en kunnen we een afspraak maken om ze te komen ophalen. Verder kunt u ook al eerder (maar dan wel vóór 1 april) kenbaar maken waar u eventueel belangstelling voor zou hebben. Van een aantal planten, als die aan de groei zijn, kunnen nu nog stekken gemaakt worden, die dan eind mei, beworteld en opgepot, beschikbaar zouden moeten kunnen zijn.

Het bestuur wenst jullie allemaal een mooi en veilig fuchsiajaar toe, en hoopt over niet al te lange tijd iedereen eindelijk weer eens te ontmoeten.

Tot dan: wees voorzichtig en blijf gezond!

Mario de Cooker

Secretaris Fuchsiavereniging 't Limburgs Belleke

Voor de Stekkenmarkt zullen we nog even geduld moeten hebben tot volgend jaar.

Fuchsiaveredelaars in Nederland: nog steeds creatief en succesvol!

In dit Belleke: Mario de Cooker

Door Paul Munro (BFS)

Mario, jij bent waarschijnlijk een van de bekendste Nederlandse fuchsiaveredelaars. Waarom heb je voor de Fuchsia gekozen?

Al op jonge leeftijd was ik erg geïnteresseerd in de natuur, met name in vogels en bloemen. Wij woonden (vader, moeder en vier kinderen) enkele kilometers buiten het dorp in een groot huis met een tamelijk wilde tuin. Met ook wat bos en veel weilanden en water in de omgeving. Ik mocht in de tuin van mijn ouders mijn eigen kleine tuintje aanleggen en zwierf ook heel wat rond in de omgeving. Die liefde voor de natuur is nooit verdwenen.

Ik kan me nog steeds goed herinneren hoe, al meer dan 30 jaar geleden, mijn belangstelling voor de Fuchsia ontstaan is. Een klein tuincentrum in Geleen in Limburg (van de familie Bakker) had een grote kas met daarin allerlei kuipplanten, waaronder fuchsia's. De fuchsia's werden elke zomer al een soort show gedurende enkele maanden buiten uitgesteld. Ik heb eens een bezoek aan die show gebracht en was erg onder de indruk van de veelheid aan kleuren en vormen van de fuchsia. Ik heb toen ook een aantal plantjes gekocht,

Dit artikel over fuchsiaveredelaar Mario de Cooker (1947), geschreven door Paul Munro van de BFS, is voor het eerst gepubliceerd in de zomeruitgave (Summer Bulletin 2020) van het tijdschrift van de British Fuchsia Society. Van het Engelstalige artikel wordt in dit Belleke de aangepaste Nederlandse versie weergegeven, aangevuld met wat extra fotomateriaal.

Na dit artikel zullen er nog verschillende volgartikelen gepubliceerd worden over Nederlandse fuchsiaveredelaars.

De volgend keer, in het Belleke van juni 2021, is fuchsiaveredelaar Jo Geurts aan de beurt.

waaronder 'Speciosa', 'Checkerboard', 'Wilson's Pearls', 'Blush of Dawn' en 'Elsie Mitchell'. En daarna moest er voor de overwintering van de planten natuurlijk al snel een kas aangeschaft worden. Zo is het allemaal begonnen, en het is nooit gestopt.

Waarom en wanneer ben je met veredelen begonnen?

Ik heb sinds ik in Limburg woon (en dat is al 45 jaar) altijd een tuin gehad. In 1986 zijn we verhuisd naar het huis waar in nu nog steeds woon in Ohé en Laak. Ik kreeg toen de beschikking over een veel grotere tuin en heb enkele jaren geëxperimenteerd met het veredelen van rozen. Rozen, en meer speciaal de oude soorten en de zogenoemde Engelse (de David Austin) rozen hebben prachtige bloemen met net zoals de fuchsia's een enorme variatie in kleur en vorm. Maar ik kwam er al snel achter dat voor het uittesten van nieuwe rozen wel erg veel ruimte nodig is, en daarvoor zou ik dan meer grond nodig hebben dan waar mijn eigen tuin in voorzag. Dat leek me niet zo aantrekkelijk. Een van mijn fuchsia's was in die tijd 'Bon Accorde'. Die droeg op een gegeven moment veel bessen met daarin grote hoeveelheden zaad. Wat, tussen twee haakjes, een eenmalige gebeurtenis bleek te zijn: het is daarna om onduidelijke redenen bij dezelfde plant nooit meer

Fuchsiaveredelaar Mario de Cooker

voorgekomen. Ik ben toen begonnen met het plukken van bessen en het zaaien van de daaruit geoogste zaden. Dat was al snel een succes. Mijn eerste interessante zaailing was 'Belle de Limbourg', afkomstig uit zaad van 'Suzanna'. Na deze eerste probeersels ben ik al snel begonnen met het meer doelgericht uitvoeren van kruisingen, aanvankelijk veel met 'Checkerboard' als moeder. Deze plant droeg vaak bessen zo groot als kleine pruimen (ook alweer iets wat daarna nooit meer is voorgekomen, blijkbaar heb ik in de beginfase erg veel geluk gehad). Uit deze eerste kruisingen zijn onder andere 'Frozen Tears' en 'Roger Desiré' ontstaan. Door het bijwonen van een lezing van Herman de Graaff werd mijn interesse in het creëren van nieuwe triphylla's gewekt. Een van de doelen die ik mij toen gesteld heb was het ontwikkelen van een gemakkelijk te kweken witte triphylla. Dat heeft echter wel aanzienlijk meer tijd gekost dan wat ik destijds verwachtte!

Je hebt niet alleen maar kruisingen uitgevoerd, maar je hebt je later ook verdiept in de achtergronden van de veredeling. Hoe is dat zo gekomen?

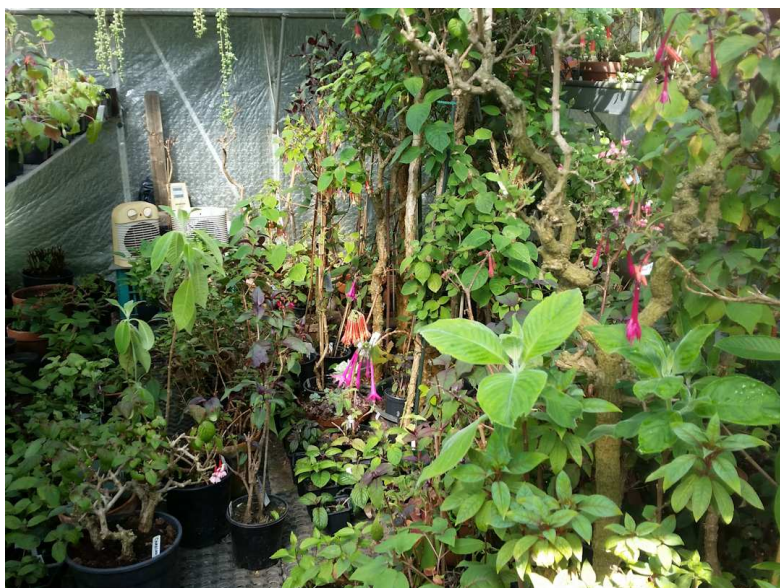
Ik heb altijd veel interesse gehad in het uitproberen van dingen, in het uitvoeren van experimenten, eerst als kind en later tijdens mijn studie. Na mijn studie Chemische Technologie aan de TU Delft en mijn promotieonderzoek op een onderwerp in de heterogene katalyse heb ik vele jaren gewerkt bij DSM (de vroegere Staatsmijnen) in

'Belle de Limbourg'

'Roger Desiré'

Kas gevuld met fuchsia's, begin april.

allerlei functies in Research, Research Management en Consultancy. Dat was erg intensief, en bracht vaak veel reizen naar het buitenland met zich mee. Dat is dan ook de reden waarom ik gedurende de eerst 20 jaren van mijn kruisingswerk me relatief weinig heb kunnen verdiepen in de achtergronden van de genetica. Praktische kennis over het kruisen werd opgebouwd door 'trial & error', dus het gewoonweg uitproberen van allerlei mogelijkheden. In het begin was ik al tevreden als de zaailingen wilden overleven. Mijn echtgenote Sonja heeft in die jaren vaak veel werk moeten verzetten. Het was voor haar niet altijd een pretje als ik in de zomerperiode voor enkele weken in het buitenland was. Ze moest dan niet enkel voor onze honden zorgen, maar

ook voor mijn fuchsia's en de nieuwe zaailingen, vaak bij hoge zomerse temperaturen!

Na mijn pensionering in 2010 kreeg ik veel meer tijd voor de fuchsia's, en ik ben toen ook begonnen met het verdiepen van mijn achtergrondkennis. Dat heeft grote voordelen opgeleverd. De uitkomst van de kruisingen is nu veel beter te begrijpen en vaak ook veel beter voorspelbaar. Bovendien heeft het ter beschikking komen van betaalbare nieuwe technologieën zoals flowcytometrie een cruciale rol gespeeld bij het meer doelgericht kunnen uitvoeren van kruisingen.

De resultaten van mijn kruisingswerk, inclusief de achtergrondinformatie, deel ik tegenwoordig snel en continu met anderen, bijvoorbeeld middels de uitgave van het digitale Engelstalige tijdschrift **The Fuchsia Breeders Initiative**, dat kosteloos aan iedereen die geïnteresseerd is ter beschikking wordt gesteld. Inmiddels zijn we daarmee in 2021 alweer aangeland bij de negende jaargang.

Hoeveel kruisingen maak je per jaar, en hoeveel successen levert dat uiteindelijk op?

Het aantal kruisingen per jaar schat ik op 500 à 1000, vaak natuurlijk met dezelfde oudercombinaties. Veel van deze kruisingen mislukken om allerlei redenen, en bij andere wordt vaak geen of weinig zaad gevormd, ook als er wel bessen gevormd worden. Als eenmaal duidelijk is wat voor combinaties zaad opleveren wordt de slaagkans natuurlijk veel hoger. Het aantal zaden per bes varieert van een enkel zaadje tot wel 50 of zelfs meer. Daarna kan het nog gebeuren dat het zaad niet wil kiemen, of dat de kleine zaailingen al snel de geest

Zaailingen onder kunstlicht, eind maart.

geven. Uiteindelijk resteren er zo'n 400 tot 600 zaailingen per jaar. Een aantal daarvan vertoont altijd wel genetische afwijkingen en groeit slecht. Deze plantjes met afwijkingen worden al snel verwijderd. Om uiteenlopende redenen, bijvoorbeeld omdat zaailingen een mooie en nieuwe bloem hebben of enig potentieel lijken te bezitten voor het uitvoeren van nieuwe kruisingen, worden er per jaar 30 à 40 zaailingen geselecteerd om te bewaren. De meeste daarvan worden uiteindelijk toch afgeserveerd omdat ze niet echt voldoen, bijvoorbeeld vanwege een te zwakke groei. Soms vallen ze ook gewoon om in de wintermaanden. In de afgelopen 30 jaar heb ik ongeveer 70 nieuwigheden geïntroduceerd, wat neerkomt op een slaagkans van ruwweg 0,5% van het aantal nieuwe zaailingen, dus 1 op 200.

**The Fuchsia
Breeders Initiative**

ISSN: 2214-7551

Issue 1, July 2013

The Fuchsia Breeders Initiative, eerste nummer, juli 2013.

Hoe lang duurt het voor je besluit om een nieuwe zaailing te introduceren?

De meeste nieuwigheden worden na 4 à 5 jaar uitgebracht, soms een jaartje eerder, soms om uiteenlopende redenen een aantal jaren later. Een van de redenen om de zaailingen een aantal jaren te testen is om zicht te krijgen op de kwaliteit en de genetische stabiliteit. Veel zaailingen (eigenlijk de meeste fuchsiacultivars) hebben een complex polyploide genoom en kunnen daarom genetische enigszins instabiel zijn. Het is daarom geen uitzondering dat een zaailing na enkele jaren degenerereert en zelfs niet meer in leven te houden is. En het zou natuurlijk niet zo fijn zijn om te veel fuchsia's na introductie om die reden alsnog te moeten verliezen. Een voorbeeld hiervan is de fuchsiacultivar 'T.T. Torpedo', die niet meer bestaat.

Verder moeten nieuwe fuchsia's altijd iets toevoegen aan het bestaande assortiment, anders krijgen we teveel van hetzelfde, teveel look-alikes. Er zijn maar weinig zaailingen die echt optimaal aan alle vereisten voldoen, dus er zullen altijd wel concessies gedaan moeten worden. De praktijk moet dan uitwijzen welke nieuwigheden door de fuchsialiefhebbers omarmd zullen worden. Veel van de andere nieuwigheden zullen uiteindelijk verdwijnen.

Onder wat voor omstandigheden voer je de kruisingen uit?

Voor een deel maak ik de kruisingen gewoon in de tuin. Ik heb overal fuchsia's staan, vaak grote planten. Dat brengt natuurlijk wel het risico met zich mee dat er af en toe wel eens een bes verdwijnt in de maag van een merel of vernield wordt door een mus. Verder heb ik altijd wel een aantal kleinere planten waarmee ik onder beter beschermde omstandigheden kruisingen kan uitvoeren zonder dat er teveel beslag gelegd wordt op de altijd beperkte ruimte. Ook in de winter maak ik regelmatig kruisingen, zowel in de koude kas als bij hogere temperaturen onder kunstlicht.

Ik kruis dus het gehele jaar door! Maar de meeste kruisingen vinden plaats van augustus tot oktober. Uit ervaring blijkt dat in deze periode de beste resultaten bereikt worden. Ik probeer daarbij wel om zo vroeg mogelijk in het jaar bessen te krijgen omdat die toch wel enige tijd nodig hebben om te rijpen, variërend van twee tot soms wel zes maanden. En daarbij: als de kruisingen pas laat in het jaar worden uitgevoerd moeten de planten volop in blad de kas in, wat natuurlijk vanwege de benodigde ruimte en de kans op aantasting zeker niet optimaal is.

T. T. Torpedo

**T.T. Torpedo was genetisch niet stabiel,
en is daarom weggefallen.**

**Kruisingen uitgevoerd in de kas, hier met
triphylla zaailing N 15-20**

Nieuwe zaailingen, januari 2021

Hoeveel kassen heb je, hoe groot zijn die en hoe worden ze verwarmd?

Ik heb een glazen kas van 3 x 5 meter voor de winterberging van mijn fuchsia's. Elk jaar op het einde van oktober wordt die aan de binnenkant geïsoleerd met noppenfolie, die eind mei weer verwijderd wordt. De temperatuur wordt 's winters met elektrische kacheltjes op ongeveer 5°C gehouden. Dat is ruim voldoende voor de fuchsia's, ook voor de triphylla's, zelfs als die op de grond staan. Een probleempje ontstaat altijd bij het begin van de lente als de planten gaan groeien, en de ruimte in de kas wel eens wat krap wordt. Een aantal planten wordt dan al vroeg, vaak eind februari, naar buiten gebracht en tijdelijk weer binnengezet in bijvoorbeeld de garage als er vorst dreigt.

Ik heb ook nog een wat kleinere, niet vorstvrije kas met een plastic bedekking, waarin ik gedurende de winter mijn potten met bloembollen plaats om ze te beschermen tegen regen en sneeuw. In de zomerperiode gebruik ik dat kasje als standplaats voor een aantal fuchsia's. Ze staan daar onder groen plastic, goed beschermd tegen felle zon.

In de herfst en 's winters zaai ik de fuchsia's en kweek de jonge zaailingen op onder kunstlicht bij ongeveer 20°C. Daarvoor heb ik 5 m² beschikbaar, verlicht met TL lampen (cool white), ruwweg 75 Watt/m². De lampen hangen ongeveer 5 tot 25 cm boven de plantjes, en branden 10 à 11 uur tijdens de nachtelijke uren. In die ruimte (eigenlijk een wat kleine inloopkast zonder daglicht) kan ik 80 plantjes per vierkante meter kwijt. Als de planten te groot worden, of als het een beetje vol wordt, verplaats ik een aantal plantjes naar de koude kas. Dat heeft nog nooit tot problemen geleid, integendeel, de planten krijgen dan vaak een groeistoot.

Wat is je meest favoriete fuchsia die je in al die jaren hebt uitgebracht?

Het is altijd een probleem om die vraag te beantwoorden omdat smaken en ideeën nog wel eens willen veranderen. Soms heb je een bepaalde affectie voor een specifieke fuchsia, maar dat hoeft niet altijd de beste of mooiste plant te zijn. Als ik nu een keuze zou moeten maken zou ik kiezen voor 'Roger de Cooker', vernoemd naar mijn vader.

Fuchsia's in de kas, begin november, nog volop in bloei om mee te kunnen kruisen.

Neemt je interesse voor de fuchsia nog steeds toe, en hoelang denk je nog door te gaan met je veredelingswerk?

Ik heb nog steeds veel plezier in het maken van nieuwe fuchsia's, zeker nu er steeds meer inzicht ontstaat met betrekking tot een aantal genetische achtergronden. Het maken van nieuwe triphylla's heeft daarbij nog steeds grote prioriteit. In de laatste tien jaar zijn er veel nieuwigheden toegevoegd aan het assortiment triphylla's en niet alleen door mij. Voorbeelden zijn de triphylla's in pasteltinten en de paarse triphylla's. En er zullen er zeker nog vele volgen, met daarbij mogelijk winterharde paarse triphylla's, waarvan de eerste testresultaten hoopgevend zijn.

Het uittesten van alle nieuwigheden van de afgelopen jaren vergt nog veel inspanning, dus daar kom ik mijn tijd wel mee door! Verder besteed ik ook veel aandacht aan de achtergronden van het werken met pentaploide fuchsia's. Deze blijken, in tegenstelling tot wat de verwachting is, vaak zeer vruchtbaar. Het hoe en waarom hiervan wordt nog niet goed begrepen, maar mijn huidige assortiment aan zaailingen biedt de mogelijkheid om hier gericht aan te werken om daar wat meer zicht op te krijgen. En dat soort experimenten is minstens zo interessant als het maken van nieuwe fuchsia's!

Veelbelovende nieuwe vruchtbare pentaploide paarse triphylla P18-F8

'Roger de Cooker' (1999)

'Claire Marie McManus'
Nieuwe triphylla, uitgebracht in 2020

Ik heb goede contacten met een aantal collega-fuchsiaveredelaars, waarbij we regelmatig ideeën en interessant kruisingsmateriaal uitwisselen. Verder loopt op dit moment het project 'Geel', waarin ik samen met Henk Waldenmaier probeer om een echte doorbraak met betrekking tot de gele fuchsia te realiseren. Als er op dit terrein resultaten geboekt worden zullen we daar zeker onmiddellijk melding van maken!

Dus zolang de gezondheid het toestaat zou ik zeggen: nog steeds op vol vermogen vooruit!

'Saphyra'

Nieuwe paarse triphylla, uitgebracht in 2021

Zaailing N 20-12 uit 2020

'Purple Charm'

Nieuwe paarse triphylla, uitgebracht in 2021

De terreur-hommel

Mario de Cooker

De lente is net begonnen. Weliswaar een beetje aan de koude kant, maar dat betekent niet dat de natuur na de winter niet tot leven komt. En dat kan na een milde winter erg snel gaan. Soms echter met wat vertraging, veroorzaakt door bijvoorbeeld een periode met zeer koud weer zoals we dit jaar gehad hebben.

In de winter zijn er amper bloeiende planten te vinden en in elk geval te weinig om alle insecten van voldoende nectar te voorzien. Om die reden gaan insecten in winterslaap, ook hommels. Hommels zijn wilde bijen met een sterke beharing. Als ze door de tuin vliegen vallen ze meteen op door hun gestalte en hun brommend geluid. De koningin is nog een maatje groter dan de werkster en krijgen we ook het eerst te zien in het voorjaar. Het zijn sociale wezens die zelden mensen aanvallen om te steken. Een nest hommels bestaat uit een koningin en werksters die samen aan een nest bouwen. Enkel de koningin legt eitjes en de werksters helpen haar om de nakomelingen groot te brengen.

De jonge koninginnen die in de zomer geboren zijn, verlaten het nest, leggen een voedselvoorraad aan en zoeken een plaats om te overwinteren. Dit kan een oud muizennest zijn, een stuk dood hout, in de composthoop of gewoon in een holletje in de grond. Overwin-

Crocus tomassinianus

Sneeuwklokje

teringsplekken liggen vaak in de schaduw waar de temperatuur koeler is maar constanter.

Door hun sterke beharing zijn hommels goed bestand tegen lage temperaturen. Vanaf februari, als de eerste zonnestralen verschijnen, komen de eerste koninginnen uit hun winterslaap. Ze gaan dan onmiddellijk op zoek naar nectar om terug aan kracht te winnen. Maar op dat moment is het voedselaanbod nog vrij schaars. Voorjaarsbloeiers zoals krokussen en sneeuwklokjes zijn op dat moment van levensbelang. Plant ze dus maar volop in de tuin! In de vrije natuur leveren onder andere bloeiende wilgenkatjes de eerste nectar.

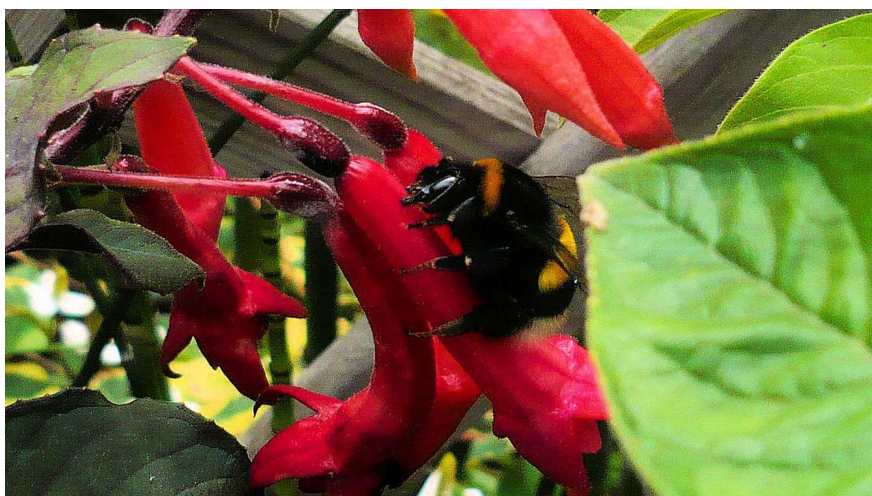
Hommel op zoek naar nectar in *Helleborus*

Hommels gaan na hun diepe winterslaap op zoek naar een geschikte plaats om een nieuwe kolonie te stichten. De nestplaats bevindt zich bij voorkeur op een goed beschutte plek waar het warm en droog is en een plekje waar ze zich goed schuil kunnen houden. Hierin legt de koningin, die voor de winter bevrucht is, haar eerste eitjes waaruit al gauw larven komen. Om de larven groot te brengen, gaat de hommel volop op zoek naar nectar en stuifmeel.

Het is een prachtig gezicht om al in februari de eerste hommels, en ook veel andere bijen als er een zonnetje schijnt, door de tuin te zien vliegen. Van krokus naar krokus, en al het andere kleine spul dat al in bloei kan staan. 's Zomers zien we de vol-groeide nieuwe hommels door de tuin zoemen, waarbij ze vaak ook de nectar in de fuchsiabloemen opzoeken. Maar of we daar nu altijd zo gelukkig mee moeten zijn? Zeker niet, zoals we zullen zien.

Bij hun zoektocht naar nectar hebben de hommels een probleempje als ze een fuchsia met een lange buis tegenkomen. De nectar wordt gevormd door de florale nectarklieren, die bij de fuchsia binnenin aan de bovenkant van de buis liggen. Daar kan de hommel bij een fuchsia met lange buis dan ook niet bij! Maar daar heeft het slimme diertje een list op gevonden. De hommel bijt een gat in de bovenkant van de tubus, en kan dan de nectar opzuigen. Op zich geen probleem, ware het niet dat de schade aan de fuchsiabloem aanzienlijk kan zijn.

Vooral bij witte fuchsia's is de schade goed zichtbaar, waardoor de plant maandenlang onaantrekkelijk kan zijn. Dat is dan ook de reden waarom zaailing N 16-54, een mooie witte triphylla met zachtroze kroon, niet wordt uitgebracht.

Hommel op zoek naar nectar in een triphylla

Triphylla zaailing N 16-54

Gelukkig produceren niet alle triphylla's evenveel nectar. Een voorbeeld is zaailing N 19-11, die (in elk geval tot nu toe, even duimen!) veel minder wordt aangetast.

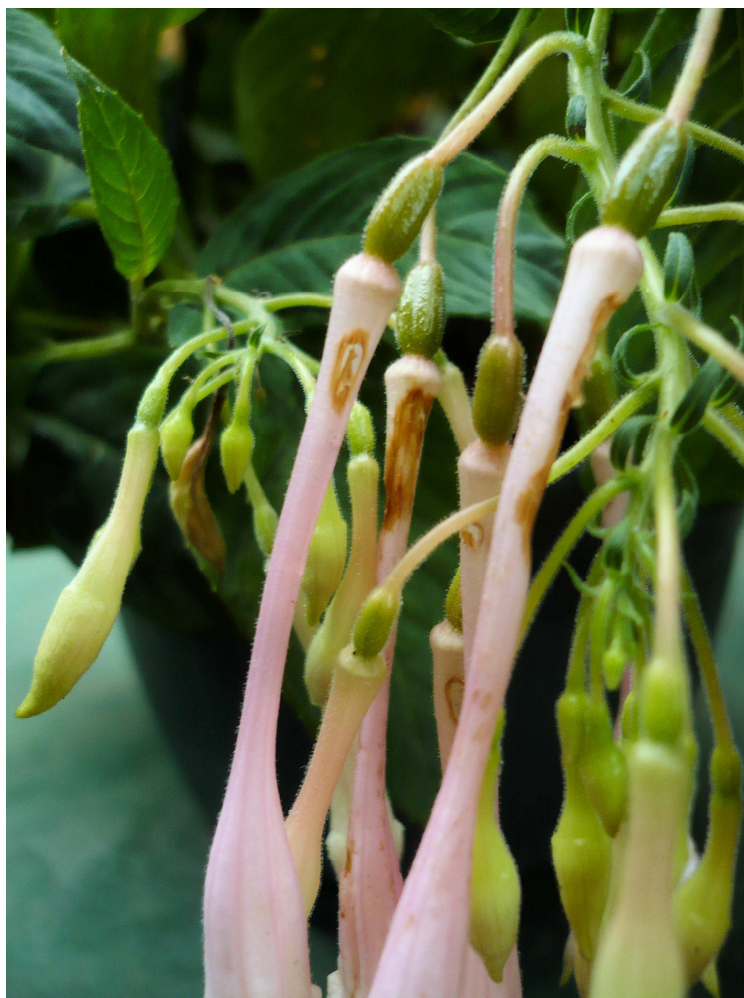
Het is een selectie criterium dat pas in de laatste jaren, met de komst van de witte triphylla's, duidelijk naar voren is gekomen. We zullen er terdege rekening mee moeten houden!

Aangetaste zaailing N 16-54

Triphylla zaailing N 19-11

Aangetaste zaailing N 16-54

Door hommels aangetaste *F. triphylla* PB7760#7

Foto's: Mario de Cooker.

Informatie over de hommels is deels afkomstig van www.tuinadvies.nl

De wintertuin van ...

Ans en Frans Boers

Al begin januari de eerste narcissen.

De winter van 2021 begon erg zacht.
Maar daarna voegde de sneeuw toch
weer een extra dimensie toe aan de tuin.

De Wintertuin van ...

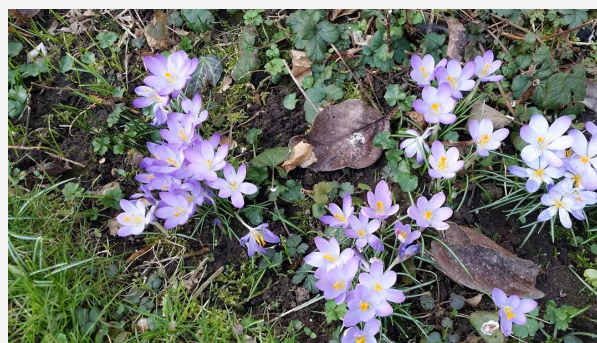
Sonja en Mario de Cooker

De toverhazelaar (*Hamamelis*) staat altijd in januari al in bloei

Bessen van de klimop
voor de merels

En na de vorst volgt een bloei-explosie

De Wintertuin van ...

Petra en Balt Pinckaers

Petra en Balt vonden deze winter de omgeving van het dorp boeiender dan de kale eigen tuin.

De natuur biedt inderdaad voor elk wat wils, bijvoorbeeld knuffelen onder de mistletoe.

De wintertuin van ...

Fientje en Jac Wackers

Ook Fientje en Jac vonden de wintertuin toch een beetje kaal, en niet echt uitnodigen om foto's van te maken.

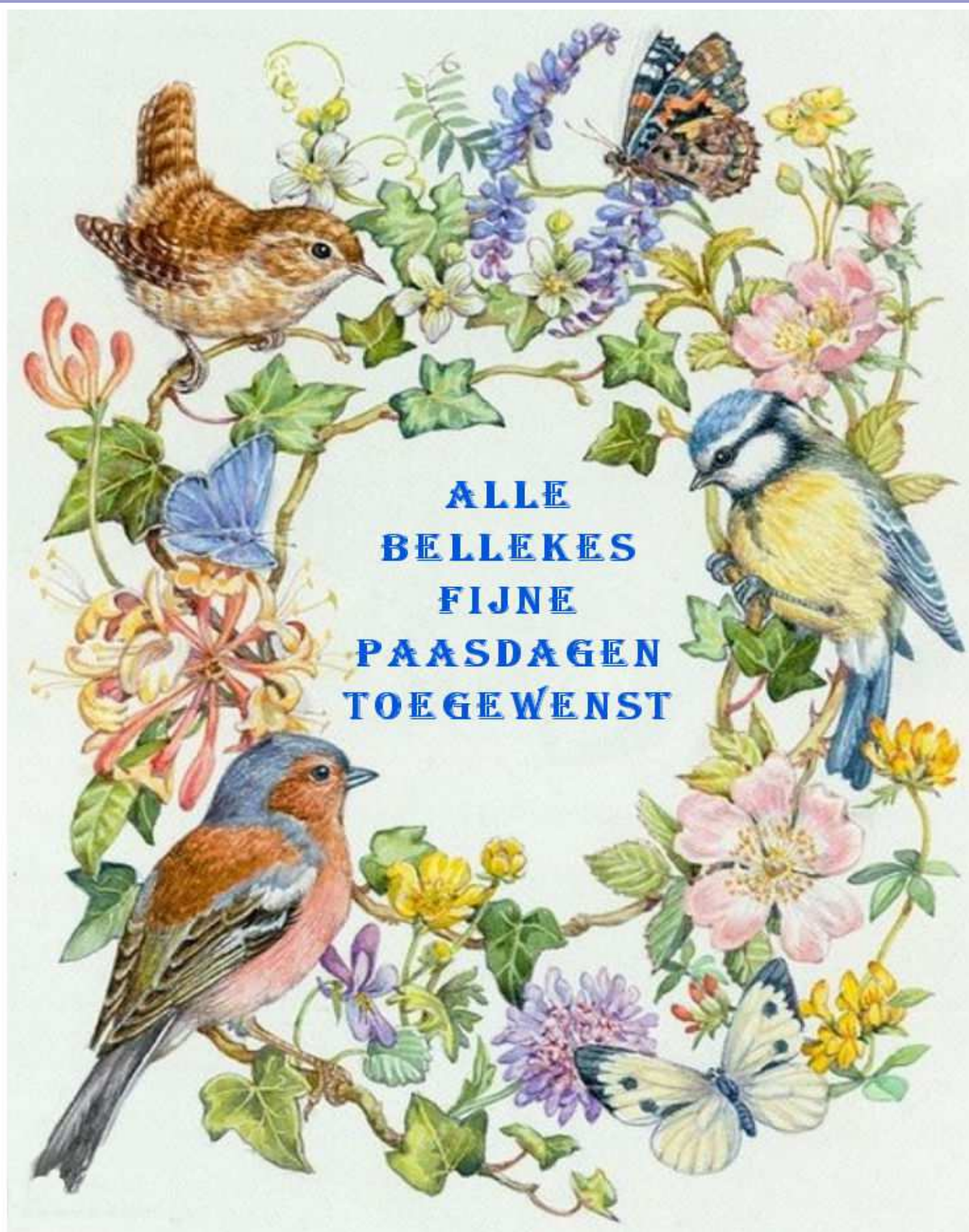
Maar ook binnen is er 's winters volop te genieten, bijvoorbeeld van allerlei bloeiende planten.

Op de foto zie we begonia, cyclaam en clivia. Een feestelijk gezicht!

Bellentreffen 2019

*Zal het ook
dit jaar weer
mogelijk
zijn?*

Sommige fuchsia's maken het erg bont

Mario de Cooker

Veel nieuwe fuchsia's komen voort uit bewuste kruisingen. Dat geldt echter niet voor alle nieuwe soorten. Soms treden er in een bepaalde cultivar spontaan veranderingen op (mutaties), bijvoorbeeld in de sepalen, die dan van kleur veranderen. Mutaties kunnen ook optreden in het blad, dat dan vaak van de normale groene kleur verandert in een meerkleurige vorm. Dat geeft een extra dimensie aan het uiterlijk van de plant, vaak in positieve zin.

Op deze en de volgende pagina worden enkele voorbeelden gegeven van mutaties in het blad van verschillende fuchsiacultivars.

'Variegated Lottie Hobby'

'Golden Marinka'

'Tom West'

'Tom West'

Foto 'Anna Silveria' met dank aan Barry Knott.

Foto 'Autumnale' met dank aan Derek Luther.

Overige foto's met dank aan John Nicholass.

'Anna Silveria'

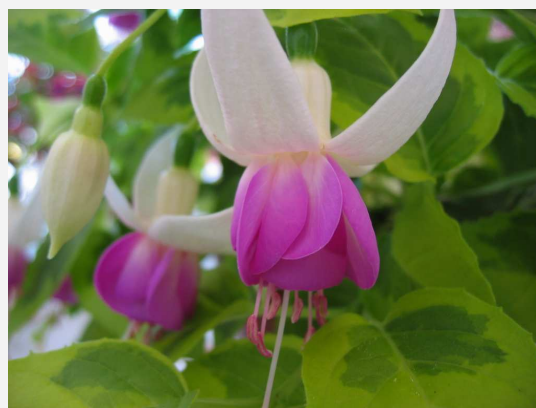
'Sunray'

'Autumnale'

'Janice Perry'

'Janice Perry'

Beste fuchsiavrienden,

Corona, corona en nog eens corona. Ik schiet acuut in de stress als iemand het woord alleen maar in de mond durft te nemen. Bij Mario en Sonja is het duidelijk het onderwerp waar ze het liefst over praten, dus of ik wil of niet, ik hoor hier niets anders. Iedere dag wordt er 's middags op de computer gekeken hoeveel besmettingen er zijn, en dat geeft ook weer reden om over hun favoriete onderwerp verder

te discussiëren. Als je wat afleiding zoekt en naar de tv gaat kijken, hebben ze daar duidelijk ook maar een onderwerp, weer dat rot-tige corona. En over de krant zullen we het maar niet hebben. Ik zit te snakken naar mooi weer, dan kan ik tenminste buiten zitten, maar ook daar kan ik naar fluiten. Het is om helemaal gek van te worden. En net

toen ik dacht: "het kan niet erger worden" hoor ik Sonja tegen Mario zeggen "Als het zo door gaat me die vaccinaties, zou het best wel eens kunnen dat het Bellen-treffen door kan gaan." Ik spring meteen rechtop! Hoor ik dat goed, het Bellen-treffen kan misschien doorgaan! Ik begin een vreugdedansje door de kamer, Yes, Yes, Yes. Luid zingend dans ik rond de tafel. Het Bellen-treffen gaat door, het Bellen-treffen gaat door!!!! Ik ben in jubelstemming en alle ellende is ver-

geten. Dan moet Sonja mijn plezier natuurlijk meteen weer bederven door te zeggen dat ik me er niet teveel op moet verheugen, dat er nog niets zeker is.

Natuurlijk is er een heleboel zeker, natuurlijk gaat het door, natuurlijk ga ik jullie allemaal dan weer zien. Denk eens aan de vlaai en de bitterballen, het water loopt mij in de mond. Ik besluit Sonja straal te negeren en ga lekker op de bank liggen dromen. Ik droom heel raar, jullie komen allemaal naar het

Bellentreffen, maar als Sonja met de schalen snacks rondgaat, liggen daar allemaal gefrituurde Fuchsia's op en geen bitterballen. Gelukkig schrik ik wakker, wat een rotdroom. Alhoewel, ik weet eigenlijk niet hoe gefrituurde Fuchsia's smaken, misschien is het wel heel lekker. Maar mijn nieuwsgierigheid is niet zo groot dat ik het uit zou willen proberen, er gaat niets boven een lekkere bitterbal. Ik ga vast voorgenieten van het idee om jullie allemaal in augustus weer te zien.

Tot dan: pas allemaal goed op jezelf, hou je aan de anderhalve meter, en blijf gezond!

1,5 meter graag!

Babs

Fuchsiavereniging 't Limburgs Belleke

De verantwoordelijkheid voor de artikelen in het Limburgs Belleke ligt volledig bij de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor om, in overleg met de schrijver, artikelen in te korten of aan te passen. De inhoud van de artikelen hoeft nadrukkelijk niet de mening weer te geven van de redactie. Artikelen kunnen, met vermelding van bron en auteur, worden overgenomen door andere verenigingen.

Voorzitter	Frans Boers Panhuis 33 6305 AR Schin op Geul	Tel.: +31 43 4592156 e-mail: fra.boers@gmail.com
Secretaris:	Mario de Cooker Graaf de Hompeschstraat 9 6109 AK Ohé en Laak	Tel.: +31 475 552227 e-mail: mario@decooker.nl
Penningmeester:	Sonja de Cooker Graaf de Hompeschstraat 9 6109 AK Ohé en Laak	Tel.: +31 475 552227 e-mail: sonjadecooker@home.nl
Webmaster:	Frans Boers	e-mail: fra.boers@gmail.com
Redactie Belleke:	Mario & Sonja de Cooker	e-mail: redactie@decooker.nl
Internet:	www.fuchsiazoeken.nl	e-mail: fra.boers@gmail.com
KvK	65070135	